

Dr. Boros Imre
független
Országgyűlési képviselő
1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.
Tel.:(1)441-5178, Fax:(1)441-5188

IRÁSBELI KÉRDÉS

Dr. Szili Katalin asszonynak,
az Országgyűlés elnöke
Helyben

Tisztelt Elnök Asszony !

A Házszabály 91 §-ának (1) bekezdése alapján írásbeli kérdést intézek Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úrhoz:

**Miért hagyta, hogy félretájékoztassák a
zalalövői mentőállomás ügyében Miniszterelnök úr ?**

Tisztelt Miniszterelnök Úr !

Legutóbbi zalai látogatása alkalmával nyilatkozott a helyi újságnak, a ZALAI HÍRLAP-nak. Nyilatkozata a „Fókusz” rovatban 2006. január 23-án jelent meg. Az Önhöz intézett egyik kérdés a zalalövői mentőállomásra, mint a 100 lépés program egyik egészségügyi lépésére vonatkozott. A mentőállomás felépítésére ugyanis sem 2004-ben, sem 2005-ben nem került sor. Ön az idézett cikkben arról beszélt, hogy az építkezés megghiúsulása azért következett be, mert a kormány által biztosított 25,0 millió forint mellé, helyben nem tudták előteremteni a hiányzó összeget. (A pontos szövegrész megtalálható a Zalai Hírlap 2006. I.23-i száma 5. oldalán, Fókusz rovata.)

Tisztelt Miniszterelnök Úr !

Az alábbiakról szeretném tájékoztatni:

A zalalövői mentőállomás létesítésének szükségessége már 1999-ben felmerült, azóta folynak az előkészületek. Csak az érdemi ügyekre térnek vissza. 2004. I.26-án képviselői levelet írtam az akkori szakminiszternek, Dr. Kökény Mihály úrnak. Azt kérdeztem, hogy 2004-ben megnyílhat-e a mentőállomás? Kökény miniszter úr megnyugtató módon válaszolt 2004. II. 09-án (K/8420 sz. alatt) „A zalalövői új mentőállomás 2004 évi építése kiemelt helyen szerepel az Országos Mentőszolgálat 2003-2006 évre vonatkozó középtávú stratégiai fejlesztési tervének, mentőállomás fejlesztési programjában.” Ez elég egyértelmű beszéd, ráadásul írásban. Az ügyben az Országos Mentőszolgálat Főigazgatója is megszólalt és 2004. VI.1-i dátumú levelében a következőt írja:

„Az Országos Mentőszolgálat 2004. éves fejlesztési tervei között szerepel a Zalaölvön létesítendő mentőállomás” (Iktatószám: 35537/2004.). 2004-ben azonban nem történt semmi, ezért 2005. II. 1-én Dr. Rácz Jenő miniszter úrhoz fordultam újra a kéréssel. Megemlítettem, hogy a város az Országos Mentőszolgálattal 2002-ben aláírt „Kötelezettségvállalási Megállapodás” rá vonatkozó részeit teljesítette, többek között elkészítette a mentőállomás engedélyezési és kivitelei dokumentációját, és a szükséges területet az OMSZ tulajdonába adta. Újabb levélváltás keretében Rácz Jenő miniszter úr közölte, hogy a 10.2.74 Fejezeti kezelésű 2005-ös előirányzat terhére 25 millió forintot biztosított az Országos Mentőszolgálaton keresztül. Engem egyben arra biztatott, hogy a Területfejlesztési Tanácstól mi is szerezzünk hozzájárulást. (Mellesleg jegyzem meg, hogy a Területfejlesztési Tanácsnak ilyen jogcímenek kiutalható pénze nem volt, ezt időben az illetékeseknek tudtára is adtuk), 2005. VI. 28-i levelemben értesítettem erről Miniszter urat, aki a feladat megoldására dr. Kereszti Éva főcsoportfőnök asszonyt jelölte ki, akit VI. 29-i levelemben kerestem meg. Választ, Főcsoportfőnök asszonytól 3486-8/2005.003 EGP számon kaptam. Ebben tudomásul veszi, hogy helyi források nincsenek, és visszaigazolja, hogy a teljes beruházást kizárólag állami beruházásként fogják megvalósítani, valamint a teljes összeget az Országos Mentőszolgálatnak adják át, így a Mentőszolgálat fogja azt kivitelezetni. A 2005-ös év hátralévő részében semmi érdemleges nem történt, időnként egy-egy biztató telefonon kívül, de semmi lényeg előrehaladás.

Tisztelt Miniszterelnök Úr !

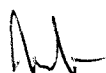
Fenti előzmények után fordult az Önkormányzat és jómagam a sajtó nyilvánosságához, amiről a megyei lap rövid hírben tudósított. Ezt követően került sor az Ön zalai látogatására és az idézett - a tényekre egyáltalán nem támaszkodó - nyilatkozatára.

Tekintettel arra, hogy az ügy részleteit a zalai közvélemény már ismeri, a tényeknek meg nem felelő nyilatkozat helyett már csak a tettek segíthetnek, azaz ha a 2006-os költségvetésben sürgősen megtalálnák a még hiányzó 25-30 millió forintot, és értelem szerűen a már biztosított 25 milliót sem törölnék. Ezután jöhetne egy pozitív és a valóságnak megfelelő nyilatkozat, amire a kivitelezésre való pályázat meghirdetésekor kerülhetne sor.

Mindehhez kérem az Ön közreműködését és segítségét.
Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2006. január 24.

Üdvözlettel:

Dr. Boros Imre

